

денъ Василъ Кавлака ги намѣри на *Кутелка* и имъ за-
ржча да слѣзатъ на *Свѣтлийтѣ* четвъртакъ кждъ Св.
Георгиевата аязма при *Барнукѣ башър*. Тѣ срѣщу Чет-
въртакъ, прѣзъ нощта, тръгнаха отъ *Кутелка*, при-
стигнаха на показаното място и распорѣдени отъ далечъ
да съглѣдватъ които щѣха да дойдатъ. Едва мѣсяцъ се
просинала зората, идеха двамина по пътеката водеща
отъ градътъ, пристигнаха и се спряха при аязмата. На
височината бѣше се развидѣлило, а въ ниските места
— дрезгаво. Двамината подсвириха и веднага издѣрпа-
ха револверите си. Като видяха хлѣшовете, отправиха
ги срѣщу тѣхъ и имъ извикаха: „стойте на мястата си,
Илия, Кондю, само двама елате при настъ.“ Двамината
пристигнали бѣха: Нено, и Димитръ Кючюковъ. Оста-
налите отъ хлѣшовете като видяха, че само Кондя и И-
лия повикаха, издѣрпаха и тѣ на часътъ револверите
си като интаха: „казвайте какво вие намѣрението? Как-
во е това тайно наговаряние?“ Пристигналите имъ ка-
заха, че само да ги опитатъ съ издѣрпали револверите
си, и всичките ги отдѣрпаха. Тогава Нено и Д. Кючю-
ковъ имъ дадаха: четири хлѣбчета пазарски, едно стъ-
кло съ ракия и пастарма. Хлѣшовете имъ казаха: „то-
ва е подигавка съ настъ.“ Нено имъ каза на подсивъ:
„хлѣшове хдра нетрѣба да ъдатъ по много, да бѫдатъ
леки. Сега тѣй додахме да не ни осѣти нѣкой, че по-
симъ хлѣбъ. „Нено и Д. Кючюковъ загатнаха на Кон-
дя и Илия за убиванието на Василъ Желчовъ. Слѣдъ
това тѣ се върнаха въ градътъ, а хлѣшовете отидаха за
Кутелка. Единъ денъ Кондю и Илия се разговаряха
тайната, безъ да съглѣдатъ, че В. Желчовъ ги прислуш-
ваше отблизо скритъ въ каманитѣ между шубръките. Тѣ
се наговаряха, че Илия като вѣйвода трѣба да бѫде съ
добро оржие, и тѣй, съ измама да взематъ *Маринова*